

هر کس این حرف را نشنیده باشد، نصف عمرش - نه همه عمرش - برفناست! کدام حرف؟ صبر کن. جمله را می گویم ولی به شرطی که یک چیز را دریادت نگه داری. آن هم این است که تو این جمله را نه یک بار، بلکه صدها و هزارها بار شنیده ای؛ و اگرچه هنوز هم کم است، ولی همین مقدارش را هم مدیون بزرگترهایی هستی که به یک جمله دیگر عمل کرده اند. پس حالا هم جمله مشهور را خوب گوش کن و هم آن جمله دوم را؛ تا تو هم جزء بزرگترها شوی.

جمله اول کم چیزی نیست. از جنس سعادت است. یعنی اگر با جان و دل قبول کردی، دنیا و آخرت آباد است و گرنه، هر دویشان نابود:

مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا عَلَى مَوْلَاهُ

هر آن که من سرپرست اویم، پس این علی سرپرست اوست.

و جمله دوم این است که تا خون در رگها و نفس در سینه هایت هست، با خودت پیمان ببندی که این جمله را به گوش دیگران برسانی؛ هر چند بعضی ها شنیده باشند. چون که پیامبر اعظم صلی الله علیه و آله فرموده اند:

فَلْيُبَلِّغِ الْحَاضِرُ الْغَائِبَ وَالْوَالِدُ الْوَلَدَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

پس باید این سخن را حاضران به غایبان؛ و پدران به فرزندان برسانند تا برپایی روز رستاخیز.